

Maade. Der er Sinet i Veien for at nævne disse forskjellige Ting, men dermed bortfalder den ærede Talers Bemærkning om, at man uden at gjøre sig skyldig i noget Ulobligt kan bortfælde Pantet lige for Kreditors Dine. Jeg skal ikke sige noget Videre om, hvorvidt maaffe § 151, der nedlægger Forbud imod Pant i Alt, hvad man eier eller eiendes vorder, kan passere, i ethvert Fald med nogen Forandring, men det, hvortil jeg har sigtet, er den paafølgende Paragraf, som gjør det til Hovedregel, at Pantfætning af Løsøre er forbudt, medens der kun indrømmes de Undtagelser herfra, som ere nævnte. Det er denne Paragraf, jeg er imod. Jeg for mit Bedkommende vil have Forholdet vendt om, idet jeg vil have det gjort til Regel, som nu er gjældende, nemlig at man kan pantsætte Løsøre som hidtil, dog med Undtagelser. At det bliver forbudt for Handlende, Grossererne, Kjøbmænd, ja maaffe ogsaa for Fabrikanter og Saadanne, skal jeg ikke have Noget imod. Jeg skal endvidere ikke have Noget imod, at de Regler, der ere trufne i vor hidtil gjældende Lovgivning, og som gjælde den Dag i Dag, for at sikke imod Svig, blive strammede noget. De Bestemmelser, som findes i Forordningen af 28de Juli 1841 om visse Forsigtighedsregler ved Udstedelsen af Panteforskrivninger, hvorved der er givet Løsøre til Underpant, kunne vel blive noget strammere, og man kunde maaffe nærne sig Bestemmelserne for Drettelsen af Testamenter; vel an, jeg skal gaa saa vidt som muligt for at forebygge Svig. Den høitærede Justitsminister har nys sagt os, at disse Forholdsregler ere tagne for at forebygge, at en Fallent skal undslaa sig for at betale, skjøndt han er i Stand dertil, eller i alt Fald skal favorisere en enkelt Kreditor, og dette finder jeg fuldstændig rigtigt; men skulde vi til Gjengjæld for, at vi opgive Gjældsængslet og vise et Humanitetshensyn overfor Fallenten, naar han ikke kan fyldestgjøre de Løfter, han har givet, opgive en Ret, som for Dieblicket tilkommer enhver god Borger i Landet, siger jeg, at denne Humanitet er for dyrt betalt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds nævnedes igaar et Exem-

pel om en Mand, der havde folgt en lille Ladning Brænde, men jeg kan nævne mangfoldige Exempler i modsat Retning. Jeg kan saaledes nævne ikke ganske saa Exempler paa, at en Mand paa Landet, der eier et lille Hus med Have eller med lidt Jord, og som har en Gjæld derpaa, hvilken saa temmelig nærmer sig Eiendommens Værdi, vilde, naar denne Gjæld blev ham opsagt, og han skulde skaffe den nødvendige Kapital til Bete, aldrig faae den til Laans, medmindre han kunde lade alle sine løse Eiendele gaa med ind under Pantet. Jeg kjender ikke saa saa Tilfælde i saa Henseende, hvortil ikke saa Familier, hvis det, her nu er bragt i Forslag, havde været Lov, vilde være blevne husvilde. Det er noget haardt at forlange af den store Masse af Landets Borgere, at de, for at der kan værnes imod Bedrageri i Handelsstanden, skulle opoffre en Ret, hvilket vil have til Følge, at mange Borgere blive husvilde; det er det, jeg modsætter mig, og som jeg skal modsætte mig til det Yderste. Det Exempel, jeg nævnte, kan suppleres med flere, og jeg kan saaledes nævne et andet Exempel, der er forekommet ikke saa saa Gange, om end ikke saa hyppig som det første. Naar saaledes et Par Fæstehusmandsfolk paa Landet blive gamle og svagelige, kan det tænkes, at der, medens nogle af deres Børn ere dragne ud i Verden, bliver en af dem hjemme af Kjærlighed til sine Forældre og for at pleie dem, men derved forspilder han sin Fremtid og sin Ungdoms bedste Aar for deres Skyld. Forældrene have ikke Raad til at lønne ham, saaledes som han fortjener, fordi han af Kjærlighed til dem ikke vil forlade dem, uagtet han kunde fortjene Mere hos Fremmede, men bliver hjemme, dels fordi han frygter for, at de Gamle ellers skulde falde til Gattigvæsenet og dels paa Grund af de Gamles idellege Dønner om, at han vil blive hos dem til det Sidste. Til at lønne ham have de intet Andet at give end en Panteret i, hvad de maaffe kunne efterlade sig, naar de en Gang gaa bort; men dette bliver forhindret, naar Løven bliver vedtagen uforandret. Man skal ikke gribe ind i disse Forhold, som en Gang ere nedarvede og ere bestaaende endnu den Dag i Dag. Jeg skal ikke sige Noget om, hvorvidt